

Exercici 3

[5 punts]

OPCIÓ A

Els 3 punts assignats al contingut del comentari es poden atorgar si l'examinand tracta, per separat o conjuntament, els aspectes especificats en les preguntes, és a dir, si explica que:

- (a) Aquest poema és l'últim de *Bruixa de dol* i recull alguns dels aspectes clau de l'obra a tall de tancament. El títol, *Vuit de març*, ja ens indica que serà un poema programàtic, atès que aquesta data és la del dia de la dona treballadora. En efecte, el poema es construeix com una dansa col·lectiva i un clam a l'alliberament de les dones. **(0,5 punts)**
- (b) El poema està format per quatre estrofes: una d'inicial de quatre versos, que fa de divisa o exordi, i tres de més llargues, de dotze versos cadascuna. Tots els versos són de sis síl·labes sense rima. Aquest vers curt remet a la poesia popular, igual que alguns dels recursos que es fan servir al llarg del poema, com les repeticions (per exemple, la segona part de la segona estrofa es repeteix a la primera part de la tercera, amb alguns canvis, com ara el pas de la tercera persona, «Deixaran», a la primera persona, «Deixarem») i els encavallaments que marquen el ritme de la seqüència cronològica que va del passat (les bruixes) al futur (totes les dones). A l'última estrofa torna a haver-hi el record de la cançó infantil «Plou i fa sol les bruixes es pentinen» en el vers «i plourà i farà sol». D'altra banda, el poema s'inicia amb una metàfora, «obrim una finestra/en aquest cel tancat» («cel tancat», un oxímoron que representa el món oprimat de la dona), i es clou amb una altra, «vindicarem la nit/i la paraula DONA» (la nit entesa com la feminitat). **(1,25 punts)**
- (c) En aquest poema hi ha temes i símbols que han aparegut al llarg de l'obra, com la lluna de la primera estrofa, que representa tot l'univers femení. Les escombres tenen un doble sentit: com a element característic de la iconografia tradicional de les bruixes i com a estri de la neteja. Aquests estris quotidians (l'escombra, els pots i les cassoles, el blauet, el sabó i els bolquers) representen les feines domèstiques que encadenen les dones (netejar, cuinar, tenir cura dels fills) i totes les opressions de les quals s'han d'alliberar. El poema també conté els símbols que representen el poder masculí: l'or, el ferro, el ceptre i el punyal, que cal deixar enrere per posar al centre la vida (estrofa tercera). Així, a l'última estrofa hi apareixen dos elements vegetals positius: l'heura i l'arbre de l'alliberament (marcat per un encavallament que encara dona més força al mot final, «alliberament»). **(1,25 punts)**

Si l'examinand desenvolupa de manera correcta i coherent alguna altra qüestió pertinent no explicitada en l'enunciat, se li pot atorgar per aquest concepte fins a 1 punt, amb el benentès que la puntuació no pot sobrepassar els 3 punts assignats al contingut. Els altres 2 punts s'atorgaran segons la capacitat de presentar, estructurar i redactar el comentari, la claredat i la coherència expositives, i la capacitat d'anàlisi.

OPCIÓ B

[5 punts: 3 punts pel contingut i 2 punts per la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

Els 3 punts assignats al contingut del comentari es poden atorgar si l'examinand tracta, per separat o conjuntament, els aspectes especificats en les preguntes, és a dir, si explica que:

- (a) Aquest fragment pertany al final de la novel·la, quan Laura està desesperada i fuig cap a Barcelona. **(0,5 punts)**
- (b) La boira és, al llarg de la novel·la, el símbol de l'aïllament de Comarquinal, però en aquest fragment la Laura la busca («comença l'encalç de la boira»), la boira és «amable» i l'«abriga», perquè l'aïlla i la fa «invisible als ulls de les bones persones de Comarquinal». La boira difumina la realitat: l'hospici és una «ombra negra» i la plaça de Comarquinal gairebé pren vida: les voltes de la plaça —les «arcades»— són «boques a punt de riure» i de «malparlar» i insultar-la (tota la part final del fragment recull els insults que Laura s'imagina que rebrà de la gent de Comarquinal). Ara la boira és com un vel d'oblit («tenyeix d'absenta») que l'aïlla de la vergonya i la ignomínia. **(1,25 punts)**
- (c) La novel·la, narrada en tercera persona, sovint projecta el punt de vista en els personatges principals, com en aquest fragment, focalitzat en Laura. Així, s'hi fa ús de tècniques narratives modernes a l'època: la memòria involuntària (com en el passatge en què Laura recorda «el pampallugueig verdós...», un record «de joveneta»), el discurs indirecte lliure («Fugir!», «Horror!» i altres exclamacions) i el monòleg interior (tot el passatge, de fet). A més, tot de recursos retòrics doten el fragment d'un ritme ràpid que es correspon amb el pas apressat de Laura fugint: les anàfores (repeticions a l'inici de la frase: «Boira de novembre, boira amable»; «carn mísera»/«carn que»/«carn que», etc.), les enumeracions («una pobra, una perduda, una carn mísera!»), etc. **(1,25 punts)**

Si l'examinand desenvolupa de manera correcta i coherent alguna altra qüestió pertinent no explicitada en l'enunciat, se li pot atorgar per aquest concepte fins a 1 punt, amb el benentès que la puntuació no pot sobrepassar els 3 punts assignats al contingut. Els altres 2 punts s'atorgaran segons la capacitat de presentar, estructurar i redactar el comentari, la claredat i la coherència expositives, i la capacitat d'anàlisi.